

תוך-כדי-כך התפתחו בקרב האמריקאים רגשות דרערכיים כלפי האוייב, שגם הוא נהג באכזריות נוראה, בייחוד כלפי בני-עמו ששיתפו פעולה עם הכובש הי אמריקאי. דווקא אכזריות זו, עוררה הת פעלות בקרב הקצינים האמריקאיים, ש נשטם התערערה ככל שנמשכה המלחמה. זהו המסר הסופי של הקולונל קורץ: רק מי שאוהב את מולדתו, כמו אנשי הוויאטיקונג, מסוגלים לבצע מעשי-זוועה כלי-כך נוראים. לכן צריכים אנחנו, מתוך אהבה, לעלות עליהם באכזריותנו. והצופה הישראלי עלול להשלים את הפסוק, כימעט בעל-כורחו: „וזהי התשובה הציונית ההולמת“.

5 מידחמת ויאטינאם היתה השלכה ישירה על המציאות הישראלית. מוטב להזהר עלי-כך, אחרי הצפייה בסרט. את הקשר הזה מסמל משה רייך, שיצא בעיצומה של המידחמת אל ויאטינאם, כאורח המטכ"ל האמריקאי, ועל חשבונו, במיבצע של יחסי-ציבור לטובת המידחמת. הקשר הפוליטי בין המלחמות היה מתי מיד והדוק. האמריקאים הסיתו את השגריר יצחק רבין ואת ממשלת-ישראל להפ ציץ את מצריים לעומק, כדי להצדיק בכך, בעיני היהודים בארצות-הברית, את הפ צות-הזוועה בעומק ויאטינאם הצפונית.

הקולונל קורץ הוא פילוסוף מטורף. יש לו תשובה לבעיות החיים. עי קרה: יש לעשות מה שצריכים לעשות. בלי מישפט, בלי מוסר. מי שאין לו שום סייגים, מי שאינו מוגבל על-ידי שום ערכים, הוא המנצח. התרבות האנושית כולה היא מיטען מיותר, המכביר על בעיות. במידחמת-הקיום, רק הניצחון חשוב. כל השאר הוא שקר, צביר עות מאוסה.

וזהי תורה ניאורנאצית, המעורבת בי מיסטיקה. בעלי הסרט ביקשו להוקיע אר תה, כסירוף הסופי המוביל לאבדון. אך חוששני שלא כל הצופים הישראליים יסיקו מסקנה זאת. יש אצלנו אנשים המסוגלים בהחלט לקבל את תורת הקולונל הקרה, לתרגמה ללשון של „ציונות אכזרית“, לראות בה את התשובה הציונית ההולמת לבעייתנו. ולא במיקרה. תורה זו נולדה בוויאט נאם מתוך יאוש, כתגובת הקצונה האמרי קאית על מלחמה שבה שום ניצחון לא היה אפשרי. לבעיית ויאטינאם לא היתה אלא תשובה אחת: להסתלק משם. בעלי הציונות האכזרית אצלנו, אותם שהגנו בלהט כה מפחד על הסגן פינטה, שגיבורם הוא אדם כמו מאיר הרציון, התחילים עתה את תיקונתם בקולונל (סלי זה, בנג'ל) אריק שרון, נמצאים במצוקה דומה. אייאפשר לפתור את בעיית יש ראל-ערב מבלי להסתלק מן השטחים. אין תשובה צבאית לאתגר הפלסטיני.

משה רייך בוויאטינאם על חשבון הפנטגון

מי שאינו מסוגל להשלים עם עובדה זו, סופו להגיע אל תורת הקולונל קורץ.

אדם הקולונל קורץ נכשל. המסר האמיתי של הסרט אפוקליפ טה עכשווי הוא הסרט עצמו. שהרי לא הקולונל קורץ ותל מיריו עושים עתה את הסרטים על מידחמת ויאטינאם, אלא אויביו כנפש, אותם שהפגינו בחוצות אמריקה נגד המידחמה, שפלדו מזמנה, ששרפו את כרטיסי-הגיופ. האומה האמריקאית היא, ביסודה, אומה הגונה, שתרבותה מבוססת על הערכים הפורטיטאניים (למרות הפרק השחור של השמדת אדומיה-עור). היא לא היתה מסוי גלת לקבל את תורת הקולונל קורץ. מידחמת ויאטינאם לא הוכרעה במעמקי הגיוננה, אלא במעמקי הנפש האמריקאית. אמריקה הכיר טה אל תוך התחום, התחלחלה ונסגרה.

על כן ניתן כיום להשיע 35 מיליון דולר בסרט המתאר את מלחמת ויאט נאם בצבעים כה נוראים, ואף לקוות להצלחת-קופה מסחררת. הדוואי וגם בקרב עמנו יתגברו כוחות המוסר והספידה בעוד מועד לפני שינצחו אצלנו ארבעת הפי שים של האפוקליפסה שלנו — המידחמה, הכיבוש, ההתנחלות והדיכוי.

שידור

ישיבה סודית בכנסת

המאבק בין סמנכ"ל הרשות שלמה עבאדי לבין כתב הארץ דן מרגלית, על תפקיד מנהל-הטלוויזיה, החריף בשי בוע שעבר. בעוד יוסף (טומי) לפיד תומך בעבאדי — ועדה-עובדים מצא ית עצמו, לפתע, מנווט לתמיכה בו — הת ליט שרה-חינוך זבולון המר לעשות את כל אשר ביכולתו כדי הביא לבחי רתו של מרגלית לתפקיד.

בשבוע-שעבר נערכה בלישכת שרי האוצר בבניין-הכנסת בירושלים ישיבה

שר הורביץ ישיבה סודית

סודית, אשר משתתפה דנו בדרכים ש זביאו לכך שמרגלית יהיה מנהל-הטלווי זיה הבא. פרטי-הישיבה וההחלטות שנתקבלו בה נשמרו בסוד. אך ידוע מי היו מש תתפיה: שרה-האוצר יגאל הורביץ, שרה-החינוך המר, דן מרגלית, מנכ"ל מיט רד-האוצר יעקב נאמן, וח"כ אהוד אוזמרט.

זינדר חוזר לפורמה

לאחר תקופה שבה שמר חבר הוועד המנהל מסיעת ד"ש, צבי (הרי) זינ ר, על פרופיל נמוך, הוא החליט, בשי בוע שעבר, לחזור ולשעשע את המוני קוראיה-העיתונים, לשוב ולהתחרות עם חבר אחר של הוועדה-מנהל, עורך-הדין אהרון פאפו, על תואר מוקיון רשות- השידור.

זינדר הבין בזמנו, כאשר בגד בארנון צוקרמן ולא הצביע בעדו, שהציבור מר קיע אותו. הוא אף למד להבין, כי לאמי תו של דבר, אינו מייצג כמעט אף אחד כוועדה-מנהל והוא שליח של מיפלגה מתי פוררת ומגוחכת. לכן הוא שתם.

אך נראה שהיצר התגבר עליו בשבועי שעבר. הוא הציע להעביר את ראש הדסק הכלכלי של מערכת-החדשות, אלישע שפיגלמן, לתפקיד של כתב-לענייני מישרה. הדבר בא אחרי שזינדר תקף את הראיון שערך שפיגלמן עם מנכ"ל מישר רד-האוצר, הד"ר יעקב נאמן. לדעת זינדר היה שפילמן תקיף וחצוף בראיון זה. השיטות שלו מזכירות את שיטות החקירה של המישרה, או שהייה כתב לענייני מישרה, הציע זינדר.

העתיד של יבין

מינויו של חיים יבין כמנהל מחלקת החדשות עומד להסתיים בחודש נובמבר הקרוב, וכבר עתה החל הקרב על המינוי. יש להניח, כי מנכ"ל הרשות יוסף (טו מי) לפיד לא ירצה בהמשך כהונתו של יבין, כפי שלא רצה בהמשך כהונתם של ארנון צוקרמן, מוטי קירשנבאום וג'ודי ריק.

אולם בפני לפיד, שהביע בימים האחר רונים את פיקסוקיו לגבי חידוש המינוי של יבין, תעלה בעיה. המועמד הטבעי ביותר, אם יוחלט שלא לחדש את מי ניוו של יבין, הוא יעקב אחימאיר, סגן מנהל המחלקה ועורך מבט. אחימאיר פסול בעיני ראשי הליכוד, הרואים בו לא רק מתנגד חריף, אלא בוגד. כל מר עמד אחר שיעלה, ייתקל בהתנגדותם של העובדים ובסערה-ציבורית, שבפניה אין לפיד מוכן לעמוד.

אפשרות נוספת היא שלפיד יוסיף על שלל התפקידים והתארים שלו את זה של מנהל מחלקת החדשות. בסירוף הכללי של הטלוויזיה בעידן לפיד, נשקלת גב אפי שרות זו ברצינות.

לא שבעים רצון

כבר עשר שנים עורך האיש, שהיה מנהל-הטלוויזיה הראשון והעומד כיום בי ראש מכון-המחקר של האוניברסיטה העבי רית, הסרופסור אליהוא כץ, מחקר שר טף על החדשות בטלוויזיה, על שביעות הרצון מהן ומהימנותן בעיני הציבור.

מחקרו של כץ סודי, ועדיין לא מושלם, אולם כבר עתה לדפו ממנו פרטים אחי דים הצריכים להדליק אור-אדום אצל ראשי מחלקת-החדשות.

מתברר, כי אחוז האנשים, החושבים ש מהימנות החדשות בטלוויזיה טובה מאוד,

חוקר כץ לא מאמינים לחדשות

ושהביעו מהן את שביעות רצונם, יר בצורה תלולה.

הירידה בהתייחסות הצופים למהימנות הידיעות באה בעיקר בעת מלחמת-יום הכיפורים ומאו נמצאת מחלקת-החדשות על כל שלוחותיה בידיה מתמדת.

איך להתלבש?

במערכת-החדשות ברדיו, בירושלים, קיימת חסיסה הגוברת והולכת נגד רכז המערכת יצחק אלון, כמה מעובדי הי חדשות התלוננו על אלון בפני מנהל הי רדיו, גדעון רב-ארי, הם סיפרו שאלון ממתין להם בבנייה לבניין הרדיו, מעיר להם על שטם בואם לעבודה, על עבודתם כיום הקודם, ואפילו על סינגנו לבושם, וזאת בנוכחות עובדים אחרים.